

KAINA:

Metams 10 r., pusmečiui 5 r.
20 k., 3 mėnesiams 2 r. 70
kap., 1 mėnesiui 95 k.

UŽSIENIUOSE

metams 15 r.; 6 mėnesiams
(pusmečiui) 8 rb.; 3 mėne-
siams 4 rb.

Adreso keitimas — 50 kap.

SKELBIMAI:

Fotit. skelb. (4 skiltys prie
tekstą 90 k., po teksto 40 k.

LIETUVIŲ BALSAS.

Lietuvių Balsas

195. A. Мачусь.
Конотопь, Черниг. г., Желънодор. аптека.

Тр. 8.
м 169.

Скырым номеріс
10 кап.

Metai III.

Petrapilis, 1917 m. liepos 20 d.

№ 52 (181).

Argi Jūs užmiršote tą didžią auką, kurią padarė tie, kurie krito kovos lauke, begindami Tėvynę ir Jus. Gelbėkite gi tuos, kurie dar kaudasi už Rusijos garbę, laisvę ir gerovę ir duokite jiems lėšų, kad galėtų garbingai išeiti iš tos didžios kovos. Rašykitės

„LAISVĖS PASKOLAI“!

Reikalingi

mokytojai-jos „žvaigždės“

mokykloms ir Lietuvių Tremtinių Komiteto prieglaudoms. Kreiptis prie kun. S. Latvio Pira, Ратушная ул. № 3 Lietuvių Komitetas.

179—1

Petrapilis, liepos 20 d.

Lietuvių Tautos Taryba.

Kaip ir kuo pasibaigė Rusijos Lietuvių Seimas, visi jau žinome. Išėję iš Seimo kairieji pasiskelbė Seimu ir svarstė toliau Seimui paskirtus dalykus. Tarp kito ko jisai padarė nutarimų ir dėl Tautos Tarybos: dėl jos sudarymo, dėl partijų, joje dalyvausiančių. Seimo didžiūma, išėjus mažumai, matydama, jog Seimo darbas irsta, bet numanydama, jog po Seimo lietuviai negali pasilikti be bendros tautos įstaigos, tarp kito ko nutarė ir įsteigė Rusijos Lietuvių Seimo Vykdomąją Komisiją, kuriai Seimas davė visą savo autoritetą ir pavedė vykinti gyvenime Seimo nutarimus ir daryti visa tai, ko Seimas nespėjo padaryti. Vadinasi, be kitų darbų, Vyk. Komisijai yra Seimo pavesta sudaryti ir Tautos Tarybą.

Taigi, tiek pats Seimas, tiek Seimo ardytojai protestantai suprato ir jautė bendrosios tautos įstaigos reikalą ir norėjo savaip ją sudaryti. Ir netrukus prasidėjo derybos dėl tautos tarybos.

R. L. Seimo Vykdomoji Komisija nesistengė tą reikalą paimti į savo rankas ir varyti jį savo iniciatyva. Vyk. Komisija matė, jog tos partijos, kurios išėjo iš Seimo, skersai žiūrės į Vyk. Komisijos žygį ir jog bendrosios įstaigos — tautos tarybos — sudarymo darbas tokiu būdu gali sutikti tik daugiau kliūčių ir nepasisekti. Todel Vyk. Komisija bent kol kas pasiryžo geriau tuo tarpu patylėti ir su savo iniciatyva palaukti, ypač, kad buvo girdėti, jog kairiųjų jau yra nutarta pradėti žygius dėl tautos tarybos sudarymo. Ėsant po Seimo įtemptam ūpui ir suirusiems partijų santykiams, geriausia buvo kiek

galint vengti to, kas galėtų darbu ne padėti, bet jį greičiau suardyti.

Birželio 9 d. S. Šilingo ir V. Bielskio parašais buvo išsiuntinėti visų partijų atstovams atvykti į pirmą steigiamąjį L. Tautos Tarybos posėdį, sudaromas vadinamojo demokratinio seimo (išėjusiųjų iš R. Lietuvių Seimo trijų partijų susirinkimo) nustatytais pamatais. Bet per privatusius pasikalbėjimus kairiųjų partijų atstovams buvo duota suprasti, jog taip kviesdami Tautos Tarybą jie jau iš karto užkerta kelią susitarti ir tai Tarybai sudaryti nes kitos partijos jokių būdu nesutiks remti savo darbų skandalininkų seimo nutarimais. Kadangi tuo metu ką tik buvo atvažiavę netikėti svarbūs svečiai: d-ras J. Šliupas iš Amerikos ir A. Rimka iš Stokholmo ir kadangi jiedu turėjo svarbių dalykų pranešti, tai senosios Liet. Tautos Tarybos pirmininkas St. Šilingas, pasinaudodamas ta proga ir suprasdamas, jog pirmiau pasirinktas kelias yra tikrai netikęs, birželio 10 d. išsiuntinėjo visoms partijoms naują tokį pakvietimą:

— Gerbiamajai Tautos Pažangos Partijai (arba: Krikšč. Demokratų Partijai ir t. t.). Birželio 10 d. atvažiavo į Petrapilį pp. A. Rimka iš Stokholmo ir J. Šliupas iš Amerikos. Jiedu turi svarbių pranešimų, kuriuos norėtų padaryti. Apystovoms atsimainius, kaip Lietuvių Tautos Tarybos pirmininkas, šiuo atmainau pakvietimą, nusiųstąjį Gerbiamajai Tamistų Partijai birželio 9 d. ir kviečiu Jūsų Partijos atstovus—Lietuvių Tautos Tarybos narius—į extra Lietuvių Tautos Tarybos posėdį, kuris išklaustų minėtų pranešimų ir pasitartų dėl klausimų, galinčių kilti posėdyje.

Lietuvių Tautos Tarybos
pirmininkas St. Šilingas.

Petrapilis, 1917 m. birželio 10 d.

P. S. Posėdis bus Centro Komiteto bute (Baskov per. 29—10), 8 val. vak. antradienyje birželio 13 d. Labai prašome nesivėlinėti.

Gavusios tokį pakvietimą, partijos birž. 13 d. nusiuntė savo atstovus į tą nepaprastąjį posėdį. Išklaustus tikrai įdomius ir svarbius d-rs J. Šliupo ir A. Rimkos pranešimų susirinkimui pirmininkaujantis St. Šilingas pasiūlė pirmą nutartį, ar svarstyti minėtų pranešimus, ir padaryti dėl jų tuojau nutarimus, ar dar padaryti tuojau uždara slapta posėdį, nes atvirame posėdyje

nevisa būtų galima papasakoti. Tada nuo Tautos Pažangos L. Noreika pranešė, jog Tautos Pažangos atstovai dalyvaujant šiam posėdyje ne kaip T. Tarybos posėdyje, bet kaip privačiame partijų atstovų pasitarime, sušauktame tam tikru reikalu. Tautos Taryba buvusi tik lig Seimo. Seimas turėjęs apie ją spręsti, bet, suardžius jį, nespėjęs. Todel dabar nėra jokios senosios Tautos Tarybos ir todėl jos posėdžių negali būti. Bet vis tik Tautos Taryba kaip bendras visos tautos organas yra būtinai reikalinga, todėl reikia pradėti naujas partijų derybas jai sudaryti. Po Tautos Pažangos panašiai pranešė ir Krikščionių Demokratų vardu A. Tumėnas.

Tada susirinkimo pirmininkas St. Šilingas atsisakė toliau pirmininkauti, nes lig šiol jis susirinkimui pirmininkavęs, laikydamas jį Tautos Tarybos posėdžiu, kaip T. T-bos pirmininkas; dabar gi, išgirdęs pranešimus, prašė išrinkti pirmininką. Išrinktas buvo V. Bielskis, kurs ir pabaigė susirinkimą.

Taip tad pirmasis bandymas sulipdyti Tautos Tarybą del jau minėtų priežasčių nepavyko.

Rgn.

Iš Lietuvos.

Siunčiu saujalę sutrumpintų
žinių iš „Dabarties“ „Kovnoer
Zeitung“ ir „Der Osten“ J. A.

Naminė Vilniaus pramonė didžiojoje Leip-
pcigo mugėje.

Šiomet pavasario Leipcigo mugėje pardavinėjo ir naminių Vilniaus pramonės dirbinių. Ypatingai pirkto žinomus mums drožinius iš medžio, siuvinius ir lietuvių austas juostas. Minėti dirbiniai visiems patinka. Užsakę dirbinių labai daug. Medžio drožinių skyrius darbo turės bent bertainiui metų. Naminiai Vilniaus pramonės dirbiniai, ypatingai patiko dailiosios vokiečių pramonės pirkliams. Tarpe jų yra žymiausių Vokios, Austrijos, Lenkijos ir Olandijos dailiosios pramonės pirklių. Du sykiu per metus, pavasarį ir rudenį, Leipcigo mugėn suvažiuoja tūkstančiai tūkstančių visokių žmonių ir pirklių.

„Frankfurter Zeitung“ praneša, kad Frankfurt'o mieste (prie Maino) buvusi nesenai paroda lietuvių mokyklose austų audeklų: mly, apklotų, pakabų, juostų, priegalvių, uždangalų ir t. t. Tuos atgobentus parodon daiktus čia pat ir parduoda. Tarp pirmųjų lankytojų buvusi ir Prūsų princesė, Friedrich'o Karl'o žmona, kuri pirkusi daug daiktų sau ir Vokios kaizerienei. Ir miesto gyventojai pirkto daug tų daiktų. Visi stebėsi geru lietuvių skoniu ir gražiu spalvų sutaikymu.

Kariuomenės Lietuvos srities teismo tvarka.

Karo Lietuvos valdybos srityje dabar yra trys srities teismai šiose vietose: Kaune, Suvalkuose ir Vilniuje. Srities teismų klauso 35 taikos teismai. Kauno srities teismo klauso šitie taikos teismai: Kretingos, Sedos, Telšių, Vėžaičių, Pajurio, Skaudvilės, Kuršėnų, Akmenės, Panevėžio, Šiaulių, Kupiškio, Južintų, Biržų, Joniškėlio, Raseinių, Kėdainių, Vilkmargės, Utenos, Kauno I (miesto), Kauno II (sodžių) ir Šilgudiškių.

Suvalkų srities teismo klauso šitie taikos teismai: Suvalkų, Augustavo, Seinų, Alytaus I, Naumiesčio, Vilkauskio ir Marijampolės.

Vilniaus srities teismo klauso šitie taikos teismai: Vilniaus I (miesto) Vilniaus II (sodžių), Alytaus II, Kaišėdorio, Širvintų, Malėtų ir Pabradės. Taikos teismų nuovadų sienos yra tos pačios, kaip ir apskrčių.

Naujas kursas mokytojams lietuviams.

Pirmadienyje, gegužės mėn. 21 d. Kaune iškilmingai atidarė trečiąjį lietuvių mokytojų kursą. Ta iškilmė prasidėjo lietuvių himnu. Paskui prabilo nuovados mokyklų inspektorius Naujokas: kreipdamasis su pasveikinimu į miesto viršininką, kuris dalyvavo toje iškilmėje, ir į visus to kursio mokytojus. Kurse mokytojaus šie žmonės:

nuovados mokyklų inspektorius Thiel'is, du vyresniausioji mokytoja: Butkus ir Bajoraitis, kun. dakt. Šova, kaip tikybės mokytojas ir šio krašto mokytojas Karklys.

Kas savaitę kursistai privalys ap-lankyti 38 pamokas. 30 valandų per savaitę mokys vien lietuvių kalba. Keturias valandas mokys vokiškai skaityti ir vieną valandą vokiečių gramatikos.

Penktadienį, gegužės mėn. 25 d. kurso vedėjas savo mokinius supažindino su vyskupu Pranciškum Karevičium.

Vyskupas pasveikino kursistus ir atsiliėpė į juos trumpa prakalba. Jis išreiškė savo pasitenkinimą, kad dargi sunkių karo metu atsirado tiek daug norinčių dalyvauti tame kurse, idant prisiruostų į svarbų mokytojų luomą lietuvių bažnyčios ir visos lietuvių tautos naudai.

Reikia atiduoti kiaušiniai.

Kauno miesto ir apskrities vištų savininkai, Kauno miesto viršininko įsakymu, nuo kiekvienos vištos privalo atiduoti po du kiaušinius per savaitę, nunešdami tam paskirton vieton, kame užmoka po 12 fenigų už kiaušinį. Kas atduos ne tikrą skaičių kiaušinių arba atduos senus, tokį pabaus ir atims iš jo vištas be užmokėsio.

Mokyklų padėjimas Alytaus apskrityje.

„Dabartis“ piešia štai kokį vaizdą apie mokyklas Alytaus apskrityje: „Gegužės 1 d. šių metų daugumoje vietų kaimų mokyklose pasibaigė mokslas. Daugų parapijose prie rusų tebuvo tik keturios mokyklos; jasias telankė tik kokių du šimtu vaikų. Dabar gi per šiedvi žiemi buvo 21 mokykla ir jose mokėsi savo gimta lietuvių kalba 720 vaikučių. Žmonės, nors ir labai karo nuvarginti, noromis leido savo vaikučius mokyti. Žiemą visose mokyklose buvo Kalėdų eglutės.“

Jonas Aukštuolis.

Stokholmas,
16—VII—17.

Lietuvių karininkų balsai ir reikalai.

„Lietuvių Balso“ redakcijai.

„Lietuvių Balso“ № 43 perskaičiau L. K. S. Centro Komiteto pirm-ko Laurinaičio ir sekretoriaus Miliausio pranešimą vardu „Visiems“. Tenai sakoma, kad rezoliucijos Rusų armijos lietuvių karininkų suvažiavimo dak. J. Žemgulyo, neteisingos, būtent: 1 rezoliucija iškraipyta, lietuvių gi pulkų, steigime atspazdinta viena tikrai rezoliucija, o ne dvi (balsuojami buvo dvi

rezoliucijos parašais). Del šito pranešimo, kaip interesuotam asmeniui, prašau gerbiamosios redakcijos leisti man pasiaiškinti.

Einamojo momento ir politinės Lietuvos ateities svarstymas karininkų suvažiavime užsitęsė gana ilgai, iki pusiaunakties. Paduoti buvo dvi rezoliucijos: R. Rasiko ir S. Šilingo. Kadangi jiedvi apskritai imant, viena kitai neprieštaravo, tai suvažiavimas nutarė abi rezoliucijas sudėti į vieną. Tai ir buvo pavesta atlikti patiems rezoliucijų autoriams. Laiko buvo maža, rezoliucijos buvo dedamos skubinais. Kada po valandos S. Šilingas atsinešė bendrą sudėtinę rezoliuciją ir perskaitė suvažiavimui, — ir tai dar sakė, kad paskui reiks dar šita rezoliucija šlifuoti (aš supratau: kalbos žvilksniu) ir prižadėjo tą pačią naktį atlikti. Suvažiavimas jį perskaitytąją rezoliuciją priėmė vienu balsu.

Ant ryto S. Šilingas atsinešė jau visai gatavą rezoliuciją. Greitu laiku ji buvo atspazdinta „Laisvės Karininko“ № 2. Kuomet mudu su Rasiku vėliau į ją įsiskaitėva, pastebėjova, kad ji nėra visiškai aiški ir net teisinga.

Toje rezoliucijoje mudu perskaitėva: „L. Karininkų suvažiavimas, apsisvarstęs L. Tautos Tarybos darbą...“ (kursyvas mano J. Ž.). Tuo tarpu karininkų suvažiavimas, visiems tai žinoma, L. Tautos Tarybos darbų visiškai nesvarstė. Paskui jau kiti, rods ir S. Šilingas, man aiškino, kad vietoje žodžio „apsvarstęs“ turėjęs buvo būti žodis „žinodamas“ etc. Bet tai jau buvo po rezoliucijų atspazdinimo.

Toliau, pirmojoje rezoliucijos dalyje sakoma: „kad Kauno, Vilniaus ir Suvalkų gubernijos, Didžiąją Lietuvą sudarančios“, o antrojoje rezoliucijos dalyje stovi parašyta: „kad Tautų Taikos Kongrese turi būti sujungti Didžioji ir Mažoji Lietuva.“ Žmogui į politikos gudrybes neįtrauktam, mudviejų nuomone, gali pasirodyti, kad ir Taikos kongrese mes reikalaušim visą Kauno, visą Vilniaus, visą Suvalkų gub. prie Lietuvos priskirti. To nei aš su Rasiku, nei mudviejų nuomone, suvažiavimo didžiuma omenyje neturėjo, taip nemanė. Vėliau S. Šilingas sutiko idėti, kur kalbama apie Vilniaus gub., žodžius „be Disnos ir Vileikos apskričių“.

Ant galo trečiojoje rezoliucijos dalyje skaitome: „Suvažiavimas... nutarė... palaikyti tikrąją rusų demokratiją, kiek

(kurs. mano, J. Ž.) jinau vykdo revoliucijos išskeltus obalsius.“ Čia mudu nebesupratova stačiai: kas gi kitas vykdo ir gali vykdyti revoliucijos išskeltus obalsius, jei ne tikroji rusų demokratija neįsitikėjimo neparodė.

Kadangi draugai karininkai prispirdami manęs klausinėjo ir prašė, kuomet gi bus atspazdintos rezoliucijos, idant jomis vežini galėtų namo važiuoti, tai aš negalėdamas sugaudyti kitų prezidijumo narių, pasiėmiau pats, draugų Lašo ir Šlymo padedamas, rezoliuciją spazdinti, tikrai su Rasiko žinia žodžius „apsvarstęs L. Tautos Tarybos darbą“ išbraukiau, trijose vietose, kur kalbama apie Kauno, Vilniaus ir Suvalkų gub., pridėjau žodį „etnografinės“ ir galop žodį „kiek“ pakeičiau žodžiu „kadangi“.

Prie tos rezoliucijos pridėjau dar rezoliuciją del lietuvių pulkų steigimo, priimtą suvažiavimo didžiumos. Šita rezoliucija, kiek pamenu, gavo 46 parašus; rezoliucija, palaikanti legijonų steigimą, gavo 30 parašų; susilaikė 6 žm. Legijonistai mane kaltina, kam aš padėjau tikrai didžiumos priimtą rezoliuciją, o nedėjau abiejų. Kaip tuokart buvau, taip ir dabar tebesu šitokios nuomonės: aš norėjau atspazdinti oficialius suvažiavimo nutarimus, o oficialiu suvažiavimo nutarimu skaitosi ta rezoliucija, kurią priima suvažiavimo didžiuma, vistiek kokių būdu balsuojama: slapta ar atvirai, rankų pakėlimu, pro duris išėjimu ar pavardėmis. Ar aš tiesą kalbu — tą galėjo, mano nuomone, pasakyti tik patsai karininkų suvažiavimas, o dabar gali pasakyti parlamentų veikėjai. Jei legijonistai būtų protestavę prieš didžiumos rezoliuciją, tuokart būčiau dar atspazdinęs, kad prieš didžiumos rezoliuciją protestavo tiek ir tiek žmonių. Legijonistų, kaip mažumos rezoliuciją, aš žadėjęs buvau atspazdinti suvažiavimo protokoluose.

Šitai padėjau rezoliucijų 300 egz. atspazdinęs ėmiau jas pats ir dalinti. Paskui įdaviau jas dalinti Sarpaliui. Centr. L. K. S. Pild. Kom-tas (aš tame Komitete nebuvau ir nesmi), pamatęs tas rezoliucijas, ėmė ir konfiskavo neišdalytuosius rezoliucijų lapelius, kurių buvo dar betgi gana daug (virš 200). Centr. L. K. S. P. K-te didžiuma yra legijonistų (8 iš 11), nors suvažiavimo didžiuma buvo prieš legijonus. Tai atsitiko delto, kad suvažiavime le-

gijonų priešininkai nestatė savo kandidatūrų; kas tik statė savo kandidatūrą, tas ir buvo išrinktas. C. Pild. Kom. pasiėmė tuokart rezoliucijų ir protokolų spazudinimą sau. Kadaigi S. Šilingas, o su juo ir kiti legijonistai, kaip sakiau, ėjo rezoliucijų taisyse su manim kompromisų (del L. T. Tarybos darbų svarstymo, del Vileikos bei Dysnos apskričių), tai aš prieš C. P. Komiteto pasiėgimą neprotestavau, tikta pasisakiau idėsią laikraščiuose paaiškinimą, kaip aš rezoliuciją supratau. Delei kelio tolimo ir delei kitų darbų iki šiol aš to padaryti negalėjau ir tik dabar šiuo savo raštu darau. Baigdamas pasakysiu, kad visame šitime nemaloniame atsitikime aš kaltinu suvažiavimo trumpą laiką, jo skubinimosi, žymesniųjų karininkų suvažiavimo narių interesavimosi daugiau Seimo ir kitais dalykais, o ne savo karininkų suvažiavimu, mūsų visų nepatyrimą rezoliucijų redagavime, delei ko karininkų suvažiavimo rezoliucija del gyvenamosios dienos ir politinės Lietuvos ateities išėjo neaiški ir nevykusiai redaguota, ir delei ko suvažiavimas pats nenutarė, kokios rezoliucijos spazdinti, o kokios ne.

Labai prašau ir kitų laikraščių šita mano pranešimą idėti savo skiltyse. V. armija, 27-VI-17.

J. Žemgulyš.

Korespondencijos.

MINSKAS.

Per savaitę. Sekmadienyje birželio 25 d. Liaudies Sąjunga sutaisė pirmąsias Minske gegužines. Žmonių susirinko gana daug, ypač jaunuomenės, bet vis tik toli gražu dar nevisi: ne visi žinojo kaip patias gegužines, taip ir jų vietą.

Šimtus metų Minsko miškai negirdėję lietuvių dainų vėl jas išgirdo. Ne tik patys lietuviai, bet ir svetimtaučiai gerėjęsi, žiūrėdami į eiles žmonių, sukančiąsi ratu ir žaidžiančias.

Per gegužines buvo ir mitingų. Kalbėjo daug kalbėtojų. Vieni kritikavo dabartinio komiteto tremtinių šelpimo darbus ir reikalavo rinkti naują komitetą; kiti protestavo prieš kairiųjų

pripažinta laisvės, gyvybės ir laimės teisė. O kadangi tautos nėra kas kita, kaip tik krūva, vienučių tytyvelkos, tai ir tautybės būtybė ir tos būtybės plėtojimosi teisė nebegalėjo būti ginčijama. Taigi ažuot viską niveliuojančių nacių, žmonija ieško dabar kelių išskeltus tautoms aikštėn ir joms suderinti taip, kad jos žmoniškai gyventi galėtų, kita kitos neskaudamos, o dar kita kitai padėdamos kovoje už buvį. Ažuot kumsčios teisės spendžiasi priekin teisingumo ir laisvės principas.

Taip dalykams virstant, tik neišminingas žmogus tegalėtų užginčyti teisę ir mums, liet.-latv. padermei, ieškoti laimingesnės ateities, susideriant ir susijungiant į vieną gyvą ir laisvą politikos kūną. Juk tik kumsčios teisė teperskyrė lietuvių ir latvių bendrą gyvenimą. Jeigu ne kitoki ryšiai, tai kilmė, kalba ir senovinė religija liejo krūvon mūsų protėvių. Latvių pajungė vokiečių kardininkai; lietuviai, nors spėjo sudaryti savo didžiąją kunigaikštiją, ginties nuo ateivių susidėjo su lenkais į nelaimingą uniiją. Rodo 1562 m. atsirado progos per karus su Moskvos caru Ivanu Siaurinoju susivienyti visai mūsų padermei, tečiau tuomet jau pati Lietuva pakrypusi buvo žlugimo pusėn, ir kaip nesipriešino Vokiečių įsigalėjimui. Prūsuoje (Mažojoje Lietuvoje), kur ilgainiui išdygo galinga karalija, taip pat nesumojė ne latvių bei letgalių išvaduoti iš vokiečių, suliuterėjusių baronų,—ir štai Kurše įsigalėjo vokiečių hercogija, kuri 1795 m. pasiūlė Rusijai, o Vidžemis, nuo 1624 m. pabuvojęs Švedų valdžioje, drauge su Letgaliais 1710 m. pateko caro Petro Didžiojo kilposna. Galiaus ir Didžioji Lietuva neišvengė Lenkijos likimo ir

J. ŠLIUPAS.

Lietuvių latvių respublika.

(Žiūr. „Liet. Balso“ № 51).

II.

Pirmame straipsnelyje bent trumpai nušviesti mėginau tai, kas daroma yra Amerikoje ir Rusijoje ir kaip rengiamasi sutikti auštantį Lietuvos ir Latvijos atgijimą. Lietuvių pastangos ir vienur ir kitur turi didelę vertę ateičiai, ypatingai Lietuvių Draugijos d. k. n. š. ir jos Centro Komiteto milžiniškieji žygiai ir darbai, kuri pradėjusi darbą su 65 rubliais, sugebėjo iki šiam laikui suvartoti — ir tai per 2 1/4 metų — šelpimo ir švietimo reikalams bent 14 milijonų rublių!

Lietuvių tauta senovėje labai plačiai rytų ir pietų Europoje išsiskėtusi buvo, bet užėjus tautų kilnojimui gadynei ir ir kilus dideliems karams del naujų sodybų, vienos mūsų gentės buvo svetimų tautų susiurbtos (asimiliuotos), kitos visai išmuštos ir išnaikintos, o kitos priverstos iš senų sodybų išsikraustyti ir naujų pasieškoti. Apie senovės laikus nesnekėdami, priminsime tikrai, kad dar 13-me metašimtyje Getvingi (Jotvingiai. Red.) veik visai išdovyti liko, taip pat senieji Prūsai (kurių vardą Vokiečiai vogtinai pasivogė) po 53-metinių intynių visu Pavisliu apie 1282 m. galutinai vokiečių kryžiočių nuveikti buvo, Krėvenai (Krivičiai, senovės Krobydgai) arba Gudai dar 9-me metašimtyje surusėjo, — šiaip ir mūsų nykimas dar šiandien kiekvienam ryškus yra, kas pažįsti į Gudų, ar Lenkų, ar Vokiečių pasienius, nėra iki atgijant lietuvių dvasiai visomis pusėmis lietuvių ir

inteligentija ir liaudis jau tai rusėjo, jau tai lenkėjo, jau tai vokiečiojo. Tik atsiradus laikraščiams, kunigijai atsi-kvošėjus ir susipratus, tautos dvasia visai atbudo ir tas nykimas liovėsi, ir lietuviybė savo sienas ėmė plėsti. Amerikoje dar ir šiandien patiksime daugelį mūsų ir senų ir jaunuomenės, kurie atsilauktyti nemoka nuo suanglėjimo, ar ir suvokiečiojimo. Mat, lietuviai yra minkštainiai savo būdu; jie visuomet labiau svetimų reikalais pirma rūpinasi, negu savais, negu savo tautos gerove. Tą mūsų tautos ydą kaimynai nuo senai pažįsta ir būtinai savo skaičiaus ir pajėgų padidimui sunaudoja. Todėl lengva suprasti, kad visų viso lietuvių tautos beliko nedidutės liekanos, beje: džiukai, augštaičiai, žemaičiai, latviai ir letgaliai. Šiandien mūsų viengėčiai gyvena Didžiojoje Lietuvoje (Vilniaus, Kauno, Suvalkų, Gardino gub.). Mažojoje Lietuvoje dar 18 valsčių yra lietuvių (didieji centrai: Klaipėda, Tilžė, Įsrutė, Gumbinė, Labguva, Vėluva, Karaliaučius); latviai užima didžiąją dalį Kuršo ir 4 apskritis Vidžemės gub., o letgaliai 3 apskritis Vitebsko gub. ir Alukštos valsčių, bei kai kurias vietas Pskovo gubernijoje. Džiukai, augštaičių ir žemaičių skaičius (skaitant ir išeivius) Rusiją, Angliją, Argentą ir Jungtinius Amerikos Valstius dar siekia nemažius, kaip 5 milijonus galvų, o letgalių esą 850.000 ir latvių 1.650.000. Tad lietuvių latvių padermės iš viso bepriskaitome iki 7 1/2 milijonų žmonių. Jeigu mūsų tauta apšvietimu ir toliau taip augstyn kils, kaip pastaru dešimtmečių, abejoti nėra galima, kad daugelis surusėjusių, sulenkėjusių, suvokiečiųjų ir suanglėjusiųjų, beje atkritusių nuo tautos

kameno narių, sugriš atgal prie lietuviybės, nelyginant nuklydusios avys kad grįžta prie kaimenės būrio. Ir jeigu dar pridėsime svetimus gaivalus, apsisėdusius sienoje liet.-latv. padermės atgyventose (kaip Žydai ir t.t.), tai gausime apie 10 milijonų gyventojų.

Pereitose gadyne vienos kilmės žmonės nematė ypatingo reikalo rišties krūvon taip arti, kaip tai šiandien daroma. Buvo metas, kada tas buvo laikomas geresniu, kas turėjo geresnę kumsčią ar geresnius ginklus. Kumsčios teisė žmonijai besiremiant, ir nyko tautos, ne tik musiškė, bet ir keltų; ir toks tautų naikinimas, be Europos, pasiekė ir kitus sausžemius, kur tik atsidūrė baltasai žmogus, kaip štai ir Amerikoje labai sumažėjo Amerindų padermė. Nukariavimais buvo įsteigtos didelės valstybės ir sudarytos nacijos, pradedant nuo Romos imperijos, o baigiant šių dienų gigantais, kaip Rusija, Austrija, Germanija, Prancūzija, Anglija ir t.t. Manyta, ar svajojama buvo, kad įsigalės netik viena religija visoje žemėje, bet ir viena kalba (volapuk ar esperanto). Tečiau žmonijai priekyn žengiant, pasirodė, kad dvasios pajėgos įveiks kumsčios vieką, ir tai su didele žmonybei nauda. Tautoms ypatingas pagamina gamta, ir tautų ūpo, būdo ir gabumų įvairumai sudaro skirtumus dailės, kultūros ir civilizacijos. Prieinama prie to, kad užuot naikinus tautas ir varu vienodinus žmoniją arba viską tempus ant vieno korpalo, pripažįstama jau yra teisė visoms tautoms plėtoties ir lavinties savo išgalėmis ir palinkimais. Tą dėsni pagamino pirmiausia gamtos mokslų plėtojimas, kur vienutė patraukė savęspi atydą, o vėliau ir politikoje asmeniui buvo

pasielgimą Lietuvių Seime Petrapilyje, prieš išardymą paties Seimo ir savavalią Tautos Tarybos paskyrimą. Visas susirinkimas protestavo prieš socialistų ir santarinių politikavimą su rusų socialistais, nes bepolitikavimui neva dėl taktikos balsavo prieš Lietuvos nepriklausomybės rezoliuciją.

Smagu ir malonu buvo, kada kelių šimtų minios balso aidas — valio, nepriklausoma Lietuva! — atsiliepe plačiame Minsko pušyne.

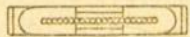
Birželio 29 d. per Petrinės Minsko lietuviai socialistai liaudininkai sutaisė lietuvių vakarą spektaklį. Vaidino komediją: „Vyro ieškojimą“ ir „Brangų pabučiavimą“. Kaip vieną taip ir antrą suvaidino prastai. Vaidintojai, matyti, buvo mažai pasirėngę ir visai nemokejo savo rolių, išskyrus tik Stacinskį. Buvo vaikų choras, padainavo kelias gražias lietuvių daineles. Ypatingai pasižymėjo jauni deklamatoriai. Tie jauni Lietuvos piliečiai tikrai pagirtini. Bet pagaliaus visai sugadino upa, ypač tų, kurie rimčiau žiūrė į daile, tas lietuvių spektaklio pavertimas internacjonalu balaganu. Tiesa spektaklyje daug buvo publikos ne lietuvių, o iš „Bundo“ ir „Paolei-Cion“. Per vaidinimą tie, kurie nesupranta lietuvių kalbos, vaikščiodami po salę, trukdė ir kitiems klausyti, taip kad jau 5 eilėje nebebuvo girdėti žodžių iš scenos; dainuojant ėmė šaukti: gana dainuoti, reikia šokti. Daugelis, girdėti, liko nepatenkinti tokiu lietuvių dailės paniekinimu.

Liepos 2 d. buvo paskirtas tremtinių susirinkimas rinkti Tarybai prie tremtinių šelpimo komiteto. Bet kad susirinkimas nebuvo geroje vietoje ir vėlai apie jį buvo apskelbta, tai gana nevisi Minsko tremtiniai susirinko. Pirmininkaujant P. Kuzmai ir sekretoriaujant Misevičiui, susirinkimas nutarė rinkimus atidėti kitam sekmadieniui, vad. liep. 9 d. Ši kartą išrinko tik 5 žmonių komisiją, kuriai pavedė plačiau paskelbti lietuviams visuose miesto rajonuose apie šaukiamąjį liep. 9 d. susirinkimą.

Cia, mat, tremtinių šelpiamasis komitetas susideda bene iš vieno pirmiečių, ypač santarinių. Tremtinių daugumas be galo nepatenkinti komiteto darbais. O tie, kuriais tremtiniai daugiau pasitiki, atstumti nuo komiteto ir neprileidžiami. Kalba visi, kad po Tarybos rinkimų komiteto ponai santariniškai vėl važiuos į Petrapilį prašyti,

kad naujos Tarybos nepatvirtintų, kaip tai buvo su rinkimais į Rusijos Lietuvių Seimą. Mat čia Tarybos rinkimai pirmiečiams irgi nieko gera nežada.

Vaidas.

Del „Nepaprasto streiko“.

(Žiūr. „Santaros“ № 26).

Pasiaiškinsime trumpai.

Maskvos mokytojai streikuoja ne dėl to, kad jiems Komitetas dvigubų algų nemoka (to jie ne nereikalauja), bet dėl to, kad neduoda mokytojams patiemų tvarkytis ir naudotis vasaros atostogomis. Išrodysime tai Komiteto Valdybos įsakymu:

„Pripažinti, kad vasaros metu visi Komiteto mokyklų mokytojai privalo darbuotis su savo mokyklų vaikais už gaunamąjį atlyginimą. Norintieji turi teisę, lygiai su kitais Komiteto bendradarbiais, naudotis dviejų savaičių atostogomis.“

Tiems gi, kurie nepanorėtų tiktai su šiuo Valdybos nutarimu, algų nemokėti. (Mūsų pabraukta. Str. Komit.).

Mes principijaliai reikalavome vasaros atostogų ir algų. Va mūsų nutarimas:

1) „mokytojai naudojami vasaros atostogomis“;

2) gauna algas“.

Su tuo Komitetas nesutiko. Del to mes streikujame. Kad streiką paskelbėme Komitetui, o ne vaikams, liudija šitas mūsų nutarimas:

„Stojame darban be algų visi, kas galime dirbti.“

Reikalaujame, kad L. Komitetas atiduotų visą mokymo ir mokyklos dalykų sprendimą Maskvos mokytojams ir tremtinių atstovams“.

Tie gi gražieji pamokslai, kuriais baigiasi „Nepaprastas streikas“, mums išrodo ne savo vietoje.

Maskvos mokytojų streiko Komitetas.

Žinėlės apie pasilikusius Lietuvoje.

Gavau šias žinutes iš Lietuvos ir norėčiau pasidalyti jomis su suinteresuotais žmonėmis.

Šių metų birželio 14 d. gavau du laiškus iš Lietuvos per Tarptautinį Taikos Biurą:

1) iš Šilalės miestelio, Rasein. apskr. Kauno gub. iš klebono Kudžio. Laiškelyje taip rašoma: „Klebonas Pr. Kudis jaučiasi gerai. Nieko nereikalingas. Siunčia pasveikinimų. Taip pat siunčia pasveikinimų Dominikas Savickis (Šilalės dvaro nuomotojas) visa Gaudešų šeima. Visiems eina šiuo kartu čia dar gerai“.

2) iš Šilavos miestelio, Raseinių apskr. Kauno gub.: „Kun. Leonas Špakevičius gyvena Paistryje, Pan. apskr., Kauno gub. Jam ir jo visiems giminiams eina gerai. Juozo Lipčiaus iš Bernotų namai sudegė per mušius. Jis sakė ačiū už suteiktą žinią ir siunčia širdingų pasveikinimų. Kaip eina kunigo Špakevičiaus broliui Julijonui Špakevičiui Voroneže“.

Kun. A. Vilimavičius.

Rusų Raudon. Kryžiaus civilinių belaisvių ir užimtųjų vietų žinių teikiamasis Skyrius (Petrograd, Liteinyj 47) taip pat duoda daug žinių iš užimtosios Lietuvos. Liet. D-jos Centro Komiteto bendradarbis Rimša yra gavęs per Raud. Kryžių šokių žinių apie pasilikusius Lietuvoje.

1) „Kazimieras Rimša tebegyvena senojoje vietoje, vadin. Mileikiškių viensėdyje, Šimonių par. Ukmerg. apskr. Jis ir visi kiti sveiki ir nėra nieko reikalingi. Praneša, jog akis visai tvarkoje. Visi iš širdies sveikina“. Ši žinia iš 1917 m. vasario 17 d.

2) 1917 m. vasario 19 d. Vladas ir Jonas Šimkevičiai gyvena senojoje vietoje tuo pačiu adresu: Ratuokliškyje, Obelių par. Zarasų apskr. Visi sveiki. Jeigu galima, prašo atsiųsti pinigų. Praneša, kad visi trys gyvena kartu. Siunčia iš širdies pasveikinimų“.

Paskutinioji žinia iš tos pačios vietos ir apie tuos pačius žmones gauta ir per Lietuvių Svedų Komitetą Stokholme.

Žinios.

PETRAPILYJE.

Išvažiuojantiems ir atvažiuojantiems Rusijon žinotina. Laikinoji Vyriausybė nusprendė iki rugpjūčio 2 d. 1917 me-

tų uždaryti valstybės sieną. Leisti įvažiuoti Rusijon tik iki liepos 15 d. 24 valandos. Galima bus įvažiuoti tik tiems, kurie turės diplomatinis pasportus ir kurjerų lapelius, ir kurie iki išleisiant šį nusprendimą jau įsėdė garlaiviu artimiausioje uoste.

Kitiems įvažiuoti Rusijon ir išvažiuoti iš jos negalima bus, bet atskiruose atsitikimuose vidaus dalykų ir užsienio ministeriams susitarus gali būti leista išvažiuoti ir atvažiuoti.

Šią įsakymą vyriausybė išleido iš vienos pusės norėdama apsaugoti sieną, iš kitos gi nori sulaukyti visokių abejotinių elementų Rusijon plūdimą ir uždarius sieną manoma lengviaus pasisėks sugaudyti vokiečių šnipus.

Liepos 14 d. Laikinoji Vyriausybė nusprendė panaikinti komitetą, kuris kovoja su vakiečių užpludimu Rusuose.

Laikinoji Vyriausybė pasiūlė teisių ministeriui greituoju išdirti įstatymų projektą, kuriuo būtų panaikinamos kilmės privilegijos, „činiai“ ir ordenai.

Karo cenzūra. Laikinoji Vyriausybė nusprendė tuojaus nelaukiant įvesti karo cenzūrą. Karo cenzūra tam yra reikalinga, kad karta kokioms nors paskelbtos žinios nekenktų karo reikalams ir kad priešininkas jomis negalėtų naudotis savo tikslams.

Nuo kelių ministerijos. Kelių ministerija praneša, kadangi kuo toliau tuo labiau mažėja geležinkelių judėjimas, gendant traukiniais, todėl sunku esą tinkamai patenkinti keliauninkus, delto kelių ministerija prašo be svarbaus reikalo nevažinėti.

IVAIRIOS.

Ukrainiečių darbininkų suvažiavimas. pripažindamas, kad žemė yra šalies maisto dalykų šaltinis, nusprendė, kad visa Ukrainos žemė, privatinė, cerkvių, vienolynų, kunigaikščių ir valdžios turi pereiti Ukrainos žemės fondan. Šią fondą valdo apskričių ir valsčių žemės komitetai, išrinkti tiesiu, lygiu ir slaptu balsavimu. Šią nusprendimą Rusų Steigiamasis Susirinkimas turėsias patvirtinti.

SVETUR.

Socialistų tarpe. Nuo rusų maksimalistų centro komiteto, Lietuvos ir Leukų socialdemokratų partijos ir švedų radikalų socialdemokratų sąjungos išleistas atsisaukimas, kuris pasmerkia D. ir K. atstovų tarybos nusprendimą sušaukti socialistų konferenciją. Atsisaukime tarp kita ko sakoma: „mes nedalyvausime konferencijoje, tol kol neatsakys nuo social patriotizmo iliuzijų. Būdami ištikimi savo principams, mes reikalaujame, kad jos išaiškintumet konferencijos tikslą. Reikalaujame, kad siųstumet į Stokholmą įgaliojimus tikrai internacionalinių organizacijų“.

Amerikos kariuomenė. Jungtinių Valstijų Vyriausybė ketina neilgai trukus sudaryti 1 milijoną kariuomenės ir nusiųsti ją Europon. Manoma, kad Amerikai pasisėks sudaryti 3 milijonus kariuomenės. Visa kariuomenė bus nusiųsta Europon.

Sąjungininkų konferencija Balkanų klausimu. Sąjungininkų konferencija Pariziuje jau pasibaigė. Konferencijoje dalyvavo visų sąjungininkų valstybių atstovai. Londone bus tam tikrų ministerių tarybos, kurios svarstys, kaip įvykdyti gyvenime konferencijos nutarimus. Prieš uždarysiant suvažiavimą konferencijos nariai nutarė, kad visi sąjungininkai dar stipriau privalo užmegsti tarp savęs ryšius, kad visi bendromis pajėgomis gintų Balkanų tautų reikalus, vykdytų jų tikslus, o svarbiausias visų tikslas stengimasis, kad daugiau nepasikartotų tokių žiaurių užpuolimų iš priešininko pusės.

Galop buvo nutarta, kad Prancūzai, anglai ir italai tuojaus išsikraustytų iš Graikų žemės, kurias jie prievarta užgrobė, Tesalijos ir Epiro. Karo gi metu Prancūzai, Anglai ir Italai saugos Korfo salą ir prižiūrės jūrą nuo užpuolimo.

nuo 1795 m. ėmė nešti carizmo jungą, neįėjusi nė žmoniškumo teisių, kaip kad Sumijai lemta buvo 1809 m. Tik po ilgų metų kentėjimo ir vergavimo, galiausiai paspindo ir mūsų padermei dermės juosta, nors ir šiandien dar nevisi mes esame pasiryžę ar bent išdrįstame apsijuosti laisvės, šviesos, gerovės ir laimės juosta.

Išlėpusiai arba ir tie, kurie svetimoms orientacijos prisisiurbę yra ir reikalavimą savai tautai teises atgauti laiko esant aneksijai (svetimo turto troškimu ir grobimu), prisipyrę kvocią lietuvių respublikos pionierių, sakydami: „Gera! Leiskime, kad po didžiojo Europos karo tautų kongresas sutiks įsteigti pageidautą respubliką, argi toji respublika turės gana pajėgų išsilaikyti? Atsakyti šitan klausimui galima būtų pasitenkinti jau tuo, kad yra buvusi mūsų Lietuvos—Didžioji Kunigaikštija, kuri neužginamai turėjo ne tik namie didelę pajėgą, bet ir Europai suteikė nemažą gerybės ar tai atremdama Totorių apipulimą, ar tai perblokšdama Kryžiuočių Ordeną; tečiau čia pridėsime bent keletą apyčiųjų argumentų, kad tuo nuodugniaus atėmus abejojimus ir sustiprinus šiaudadušius.

Sunkus šiandien tautų likimas, kurios neturi vandenynų. Lietuvių gi ir latvių šalis netiktai prisišliaja prie Baltijos jūros, bet ir viduje yra išvagota nemenkų upių, kaip Nemunas, Venta, Dauguva, su jų šakomis, mažesnėmis upėmis. Savo žemės pajūriuose turime kelis labai geras uostas. Karaliaučius ir Klaipėda—Lietuvoje, o Liepoją, Ventpilę ir Rygą—Latvijoje. Be upių, dar daug yra po visą šalį išsimėčiusių ežerų, tai mažesnių, tai didesnių. Tad vandens mums netrūksta, ir jei tik moke-

sime, tai, sunaudodami vandens pajėgą, galėsime įgyti elektrybės tokią galybę, kad ne tik nuo žiburių tvískės miestai ir kaimai, bet sukamos bus fabrikų mašinos, o gatviakariai (tramvajai) vežios iš kaimų į miestus ir žmones ir važtas. Negana to. Su elektrybės pagalba tirštinsime oro užtrogeną (azotą) ir užtratus sunaudosime trašoms dirbti, taip kad prigimties trašomis įtręstos dirvos galės pasidaryti bent 2 ar 3 syk vaisingesnėmis, negu jos buvo iki šiam laikui. Tik laisvės ir mokslo reikia!

Geologai mums gali papasakoti, kad ir žemės sudėtis mūsų visoje šalyje yra vienoki, o nuo to ne tik pats būdas bei gabumai taip lietuvių kaip ir latvių pareina, bet ir tie prigimties turtai, kuriais mums naudoties tenka. Na gi sakysite: ar mūsų šalis turi kokių prigimties turtų? ar tai ne koki nauja svajonė? Pasižvalgykime aplinkui. Kam nežinomas yra gintaras? Juk jis nuo Karaliaučiaus iki beveik Palangai tai jūros, yra išplaujamas pakrantėn, tai mūsų jūrininkų rankomis bageriuojamas, išgrabomas. Nedykai Vokiečių vyriausybė įdėjo į tą pramonę 10 milijonų markių. Rods Palangoje tik nedidutės dirbtuvėlės yra žydų rankose. Kodėl patys lietuviai nesinaudoja savais turtais? O gi kaip garbindami Perkūną, mes leidėme, kad svetimi jo vieką—elektrybę—pasikinkytų, taip mes ir gintarą pavedę esame kitiems, nėra, mat, patys neturime—mokslo ir drąsos?—O molio ar trūksta mūsų žemėje? Ne-trūksta molio, tik neturime žmonių, kurie puodžiautų arba aliuminijumą iš jo išgauti mokėtų. Nors nelabai daug, bet rasime ir durpių. O kas iš mūsų chemikų yra mėginęs jas distiliuoti ir išgauti brangintinių dervinių produktų!

Buvo pas mus milžiniškos girios; vėisėsi jose vilkai, meškos, briedžiai, malkiai, taurai ir kiti žvėrys, šiaip—žydai supirkė leisdavo sielus Nemunui į Vokią. Ar mes susipratome dirbti popierių, ar statėme tartokus, ar dirbome visokią medžiagą namams statyti, baldams dirbti ir tt.? Buvome žioplais,—ir akys prašvis, kada vokiečiai bus visą tą turtą iškraustę į Berlyną... Ne-trūksta nė cemento, ir tik bene pastarais metais tesusipratome juo naudotis. Iš smilčių juk galima būtų stiklas dirbti, bet ar atėjo tai kam nors į seilę? O kas žino, ar druskos pas mus nėra. Jeigu yra surų šaltinių Birštone ir Druskininkuose, turi būti ir druskos. Naje, turime šaltinių! Ar mes susipratome juose gydomų madynių (kaip ana sėrinų Pasvalyje) taip įtaisyti, kaip tai daroma esti tokiais atvejais Amerikoje ar Austrijoje? Ar mokame bent Palangoje ir Dubelne patraukti žmones kaip kibždyną, kad neštų mums pelną svetimi, naudodamiesi mūsų prigimties turtais? Man net gėda dėl taip nelemto mūsų apsileidimo! Be abejonės žemaičiuose yra geležies, yra gipso; tečiau tie dalykai rūpės gal svetimiems, o mes prigimties turtuose besivoliuodami, skurdžiai esame ir tekini svetur bėgame lobių meškerioties...

(Bus daugiau).

Atsišaukimas.

Piliečiai

Revelio Lietuviai, Latviai ir Letgaliai!

Nevėliaus, kaip rugpjūčio pradžioje įvyks Revelio miesto Dūmos narių rinkimai naujais demokratiniais pamatais. Dabar, kuomet patekėjo laisvės aušra visose atgimstančios Rusijos ūkio, pramonės ir savivaldybos šakose, mes mažosios tautos: lietuviai, latviai ir letgaliai, daugiau už kitus iškenteję vargo ir persekiojimų despotinės senosios valdžios ir išlaikę brangų mums mūsų tėvų palikimą — savąją kultūrą, turime teisę ir priedermės dalyvauti atstatant ir tveriant savo krašte naują geresnę tvarką draug su kitomis tautomis ir sluogsniais. Taigi, sutrukus vergijos pančiams, subūręs senajai tvarkai, mes lietuviai, latviai ir letgaliai jau nebe posūniai savo krašto, o lygūs ir teisėti jo sūnūs ir, laikinai palikę vokiečių naguose mūsų prosėnių pastoges Lietuvoje ir Latvijoje, kaip treminiai ir ištrėmimo draugai, broliai kilme ir kultūra ir artimiausieji kaimynai, surišti bendrais ištrėmimo vargais, toli nuo savųjų turime dar stipriau susijungti kravon, lyg į vieną šeimyną, ir butinai dalyvauti Revelio miesto Dūmos narių (atstovų) rinkimuose, tverdami savąjį Revelyje gyvenančių lietuvių, latvių ir letgalių bloką. Norėdami geriaus apginti ir aprūpinti savo, mažų tautų, tikras teises nuo kieno nors pasikėsinių, lietuviai, latviai ir letgaliai visai nežengia prie siaurai nacionalinių bei tautinių siekimų, bet, matydami visuose žmonėse lygius ir laisvus piliečius, reikalauja su savim tokio pat teisingo santykio ir šaukia todėl visus savo vientaučius ir rimtą ir sveiką vienybę, nes „Vienybėje galybė“. Tiesa, jog prisidengiant obalsiu: „Vienybėje galybė“ dažnai tveriamas visokios partijos, kurios, remdamasi siaurai partyvine, klasine arba tautine programa, keistai suprantama obalsio žodžių prasmę arba visai jų nesupranta ir vietoj tvert vienybę — ją ardo, o vietoj didint tautos galybę — ją mažina arba net visai naikina. Tada bendras produktyvus darbas visai negalimas ir neįvykdomas ir iš gražaus obalsio „Vienybėje galybė“ išeina pajėgų skaldymas. Mūsų blokas žiūri į obalsį „Vienybėje galybė“ plačiau: Matydami ir suprasdami visiems įvairiais atžvilgiais sunkų mūsų krašto padėjimą, kviečia savo rinkėjus Lietuvius, Latvius ir Letgalius mesti šalin peštynes, užmiršti įvairius vaidus sluogsnis, partijų ir tautų ir, susijungus kravon, išrinkti į Revelio miesto Savivaldybę tokius atstovus vientaučius, kurie gindami savo vientaučių reikalus, rūpintis ir visų Revelio gyventojų gerove; kurie laikydamiesi patarlės „Ko nenori, kad tau darytų, to nedaryk ir kitam“, matytų žmogų ne tik savo tautiečio, bet ir kiekvieno artimo asmenyje ir pripažintų kiekvienam visas laisvo piliečio teises.

Tokiais pat principais bei dėsniais pasiremiant tik ir galima bus steigti ir organizuoti federatyvę Rusijos respubliką. Kaip iš atskirų savistoviškai su tvarkytų akučių indėlių susidaro gražūs korai, iš kurių — aviliai, o iš šių pastarųjų sutvarkyti bitynai, taip su tvarkytų ir savo kraštą įsivaizdina mūsų blokas. kada niekieno nesmaugiamas, ir nieko nesmaugdamas, kiekvienas pilietis jausis tikrai naudingą, dorą, laisvą žmogumi, sąžiningai ir produktyvai dirbančiu kultūros darbą ir serkstančiu savo ir visų piliečių laisvę.

Piliečiai lietuviai, latviai ir letgaliai! jei norite dorai ir vaisingai kovoti už kaip viso krašto, taip ir savo tėvynės laisvę, jei norite užtikrint sau dalyvavimą miesto ekonomišku reikalų vedime ir turite miesto savivaldoje arba Dūmoje savo atstovus, kurie gintų šalyje visuomenės ir mažųjų tautų reikalus, į kuriuos lig šiol mažą buvo krepiama atiuės, jei Jus savo širdyje dar tebebešiojate viltį kada nors pagryžti į savo tėviškę po savo šiaudinių pastogių, susilunge į gražią brolingų šeimynų kuopą, jau dabar pratinkite kultūringai visuomenei organizuotis, vienykiūsi bloką ir balsuokite už mūsų bloko atstovus į Revelio miesto

Dūmą, kad ir ten turėtumėte savo apgynėjus ir jų lupomis tartumėte savo laisvą žodį.

Trumpa mūsų bloko programa yra tokia:

- 1) Laikinosios Vyriausybės palai kymas tveriant naują tvarką ir vykdant revoliucijos iškovotus ir pažadėtus vi siškos laisvės principus;
- 2) Raginimas į rimtą ir vaisingą darbą vietinėje Revelio savivaldyboje kaip antai:
 - a) rūpinimasis visu miesto, ūkio ir ekonomijos šakų gerove, atsi žiūrint į visų gyventojų reika lus;
 - b) palengvinimas būdo įgyti mokslą neturtingiems miesto gyvento jams, atsižiūrint į jų savotišku mus ir kitas ykатыbes;
 - c) reguliarus parūpinimas ir teisin gas padalinimas reikalingiausiųjų daiktų, produktų, medžiagos ir k.
 - d) rūpestis apie piliečių nepaliečia mybę, ramumą, tvarką mieste ir tautinį milicijos organizavimą.
- 3) Įvairiose teisių, švietimo ir eko nomijos srityse ginimas savo vien taučių reikalų, kaip mažumos nuo gali mų pasikėsinių didumos, jei tokių pasikėsinių būty.

Revelio Lietuvių, Latvių ir Letgalių Blokas.

Redaktorius L. Noreika.

Leidėjas Martynas Yčas.

Mokytoja ieško vietos.

Kreiptis: Voronež, Centr. Liet. Komitetan. Малая Дворянская № 21, 168—1

Ž.-NAUGORODO skyriui reikalinga mo kytojas-a ir prieglaudos vedėja. Kreipties į Lietuvų Komitetą: Алексеевская 30. 175—1

ANTANAS TIMINSKAS Kauno gub., Raseinių aps., Minkūnų valsč., Juodaičių par., Pamintvių kaimo ieško giminių ir pa žįstamų. Adresas: Петроградъ, Выборгск. Набережн. № 7/11. 178—2

JONAS BRUŽIKAS Suv. gub., Mari jampolės aps., Tvarikiškių kaim., ieško tė vų, giminių ir pažįstamų. Adresas: г. Житомиръ, д. Капитуль № 16, Кае дральный Костель Ивану Бружикасу. 177—1

Kareiv. VINCENT. ŠABANAS Kauno gub., Šiaulių aps., Kuršėnų valsč. ieškau brolio Stanislovo, giminių ir pažįstamų. Дѣйств. Армія 3-ий полтон. батал. 1 полу паркъ. Amerikos laikraš. praš. atsispaudinti.

ALBINAS ANDRIJAUSKAS Telšių aps., Mosėdžių par., JUOZAS KNABIKAS Šiau lių aps., Laižuvo par., Stumbrių sod. MY KOLAS LABANAUSKAS Šiaulių aps., Šiaulėnų par. visi Kauno gub. ieško gim inių ir pažįstamų. Петроградъ, Выборгск. Набережн. д. 7/11.

KATRYNA SKUDRAITĖ Kauno gub., Panevėžio aps., Biržų miesto ieško tėvų Jono Skudros 53 m., motinos Petronelės 55 m., brolio Jono 22 m., sesers Onos 27 m., giminių ir pažįstamų. Meldžiu atsi liepti. Adresas: Москва, Трубочная 17 кв. 79. Екатерина 162—3

MARIJONA TAŠKEVIČIENĖ ieškau sa vo dukters Karolinos Taškevičaitės iš Šiau lių miesto 19 metų amžiaus. Adresas: Двинскъ, Мясницкая 44 М. Ташкевичъ. 133—1

Ieškau geros virėjos lietuvis. Giveni mas prie miestelio, kur yra katalikų ba žnyčia. Laiškus su sąlygomis meldžiu siųsti šiuo adresu: Почта Березино Волынской губ. И. Ма сиолису. 142—1

Geriausią dabar vietą lietuvių pinigams Brolių Vailokaičių ir B-vės Draugija.

Petrogrado pusė Levašovski prosp. № 22, but. 10. Savi namai. Įeiti iš Baro č naja gat. № 6-a Tramvajai; № 12 ir gretimi 7. 8. Prilimama nuo 6 ligi 8 val. vakaro.

Visi pinigai apsaugoti nekilnojamu turtu, kurio vertė siekia daugiaus kaip

milijonas rublių.

Pasidėjusiems atsiųsti ir gauti atgal galima paštu. Adresas laiškams ir pini gams siųsti:

Петроградъ, Левашевскій просп. № 22 Т-ву Братья Вайло кайтисъ и К-о.

Skaitykit ir platinkit „Lietuvių Balsą“!

Ši valanda yra be galo svarbi. Dabar svyruoja mūsų tautos ir mūsų Tėvynės Lietuvos likimas. Jis pareina nuo mūsų pačių susipratimo ir mo kėjimo ginti Lietuvos reikalus. Visi turime žinoti, kas darosi aplink mus ir ką mes turime daryti. Tenebūnie nė vienas lietuvis be laikraščio, to kelio vadovo.

„Lietuvių Balsas“, kaip pirmiau, taip ir dabar stengiasi ir rūpi nasi tą kelią rodyti ir šviesti.

Kas jau skaitote „Lietuvių Balsą“, patys matote, kaip jis yra atsidė jęs ir atsidavęs Tėvynės ir lietuvių visuomenės reikalams.

Gerb. „Lietuvių Balso“ skaitytojai! Juk mums visiems brangūs tie keliai, kuriais eina „Lietuvių Balsas“, tie reikalai, kuriuos jis gina, tie idealai, kuriuos jis rodo ir kurių padeda ieškoti.

Tad visiems mums turi rūpėti, kad „Lietuvių Balsą“ pa žintų ir imtų skaityti ir tie, kurie dar nėra jo matę ir skaitę. Para ginkite savo draugus ir pažįstamus užsisakyti ir skaityti „Liet. B.“

„Lietuvių Balso“ kaina: nuo liepos 1 d. lig metų galo 5 r. 20 k., 3 mėn. 2 rub. 70 kap.

Adresas: Петроградъ, Саперный пер. 9, Редакция „Liet. Bal.“

Kareiviai PRANAS KYBARTAS Suvalk. gub., Gialgaudiškių par. Stanaičių kaim.; Jonas Sešplaukis Linkavos m., Kauno g., Antanas Sankolas, Kauno g., Gaurių par., Pamežių p.; Alfonsas Bulavas Kauno g., Pa nemuno k., Puškonų kaim.; Juozas Zenka Vilniaus gub., Nemunaičio p. Gičialaukio kaim., Jonas Kuzma Kauno gub., Antazavės par., Pakalnių kaim.; Mykolas Lužas Kauno gub., Kulų par., Mižuikų kaim.; Juozas Lukauckas Kauno gub., Gargždų miest.; Petras Jokubėnis Kauno gub., Kvietkų par., Gaigalų kaim.; JUOZAS GURSKIS Kauno gub., Žagarės par., Stun gių kaim.; Juozas Revitis Kauno gub., Tirkšlių p., Širkšnėnų kaim.; Jonas Vitei kis Kauno gub., Utenos p., Kimenų kaim.; Aleksandras Kelmelis Suvalkų g., Kapčia miesčio par., Mikailiškių kaim.; Pranas Kutkus Kauno g., Kalvarijos par., Šar nelių kaim.; Dominikas Tarulis, Kauno g., Vajėšiškių par., Užėniškių kaim.; Jonas Usvalis, Kauno g., Gaurės par., Sakali nės kaim.; Martynas Skunciškas, Vilniaus gub., Naujadaugeliškio par., Pirmamikalavų kaim.; Juozas Kvederas, Vilniaus gub., Alytos par., Venčėnų kaim. ieško giminių ir pažįstamų. Prašom atsiliiepti. Visų adresas: Дѣйств. Армія, 35 мортирн. артиллерійск. дивизіон 1-я батарея. Amerikos laikr. prašom atsispaudinti. 169—2

MOTIEJUS BABRAVIČIUS Vilniaus g., Trakų aps. ieško motinos ir brolio Jono Barbičiaus gyvenančio Amerikoje. Meldžiu atsiliiepti ar žinančių pranešti. Adresas: 201 Потисковского полка музыкантская ко манда Матвѣю Бобровичу, Дѣйств. Арм. Amerikos laikraščių praš. atsispaud. 170—3

ALBINAS ANDRIJACKAS Telšių aps., Mosėdžių par., JUOZAS KNABIKAS Šiau lių aps., Laižuvo par., Stumbrių sod. MYKO LAS LABANAUSKAS Šiaulių aps., Šiaulėnų par. visi Kauno gub. ieško giminių ir pažįstamų. 151—2

GERTRUDA GAPŠIS ieško sūnų Do mininko, Vincento, dukters Teklės Gapšų ir brolio Bagdono gyvenančių Amerikoje Či kagoje. Adresas: Шкловъ, Могилевск. губ., Литовскій Коми тетъ. Днѣпровская ул. 7, Гертруда Гапшисъ. Amerikos laikraščių praš. atsispaud. 175—1.

MAGDALENA USILAITĖ iš Švieksnos Kauno gub., ieško sesers Marijonos ir p žįstamų Filadelfijoje Amerikoje. Adresas: Почт. ст. Вышки, Вытеб губ. с. Колупъ Кс. I. Зачу.

Amerikos laikraš. prašau atsispaudinti. 135—1.

MONIKA ŽUKAUSKAITĖ Kauno gub., Šiaulių apskr. Paešvio parapijos iš Viktorynos dvaro ieškau dėdžių gyve nančių Amerikoje: ANTANO ŠIDLAUSKIO iš Radviliškio ir Aleksandro Šidlausko iš Mediniškių. — Giminių ir pažįstamų. Гор. Ярославль, Б. Рождественская № 134, кв. 4.

Amerikos laikraš. prašau atsispaudinti.

PRANCISKAS GAPŠEVIČIUS Vosili ūkių par., Aukštuliukų kaim. ieško brolio STANISLOVO, giminių ir pažįstamų. Adr.: Почт. Каріевка. Екатеринославской г., коло ния Рязная, Францу Гапшевичу. 167—1

PETRAS PLEPYS, Kauno gub. Sima nių sodžiaus ieško švegeriaus Jono Au kštikalnio Papilio miesto. Adresas: Екатеринбург. губ. почт. ст. Алмазное Анненскій руд. № 4. Хлѣбоп. Петру Плеспасу. 171—1

KAROLINA VELBASYTĖ Kauno gub., Šiaulių apskr., Kuršėnų par. Slegeliškių kaimo ieško tėvėlių, gimin. ir pažįstamų. Петроградъ, Басковъ пер., № 10 кв. 18.

Kar. PRANČIŠKAS BARTUŠEVIČIA iš Kauno gub. ir apskr., Velionų valsč., Gistėnų kaim. ieško savo žmonos Marcijo nos su Vaikais. Adresas: Дѣйств. Арм., 20 легкой артиллерійск. парк, солдату Францу Бартушевичу 160—1

JONAS OGURKIS Suvalkų gub., Pun sko par., Vaiponiškių sodž. ieško giminių ir pažįstamų. Atsiliiepkite. Adresas: Москва, Село Богородское, Театральны проѣздъ № 8, кв. 4. И. Огуркису.

KAZIMIERAS ŠLOJUS, Kauno gub., Raseinių aps. iš Šily, ieškau žmonos El žbietas 36 m., giminių ir pažįstamų. Atsi liepkite. Adresas: г. Екатеринославъ, Литовскій Комитетъ, 173—1